

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206257
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513206257.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobkyne Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, W. I., občianka SR, právne zastúpená JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom AK so sídlom 17. Novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanej Z. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. Z. XX, W. I., občianka SR, právne zastúpená JUDr. Michalom Dicom, advokátom AK so sídlom 17. Novembra 20, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o určení vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. O trovách konania súd rozhodne v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podaným návrhom a jeho spresnením domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou parcely S. D. XXX/X o výmere 158 m² vytvorenej v geometrickom pláne č. XX/XXXX zo dňa 20.12.2013 vypracovaným B. F..

Svoj návrh odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou parcely S. D. č. XXX/X, orná pôda o výmere 303 m² zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. W. I., ktorú získala od jej právnych predchodcov Q. W., rod. B., U. R., rod. B., X. K., rod. B., I. S., rod. B. a H. H. B. na základe kúpnej zmluvy č. B. XXX/XX zo dňa 1.7.2008. Žalovaná je výlučnou vlastníčkou parcely S. D. č. XXX/X, orná pôda o výmere 599 m² zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. W. I.. Pred žalobkyňou parcelu S. D. č. XXX/X užívali spoločne jej starí rodičia, H. B. s manželkou U. B., ktorí pozemok mali ohradený plotom. S. zmluvou č. Y. XXX/XX z roku 1970 odkúpili starí rodičia žalobkyne od U. S., rod. O. a Y. Z. aj parcelu zakreslenú v geometrickom pláne č. XXX-XXXX-XX zo dňa 14.12.1970. Zakúpenú parcelu užívali starí rodičia žalobkyne do doby, kým ju previedli na právnych predchodcov žalovanej. V roku

2C/99/2013
- 2 -

1970 postavili starí rodičia žalobkyne na parcele S. D. č. XXX/X plot, ktorý právni predchodcovia žalobkyne (t.j. Q. W., U. R., X. K., I. S. a H. H. B.) niekedy v roku 1990 obnovili, pretože v rámci dedičských konaní po nebohom H. B. (zomr. v roku 1996) a U. B. (zomr. v roku 2004) nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. W. I.. V užívaní nenastali žiadne zmeny a nehnuteľnosť tak, ako bola užívaná starými rodičmi žalobkyne bola odpredaná žalobkyňi. G. po odkúpení parcely S. D. č. XXX/X na nej vykonala terénne úpravy a vysadila stromčeky bez akýchkoľvek obmedzení zo strany žalovanej a jej

právnej predchodkyne. Pri predaji nehnuteľností boli všetci účastníci kúpnej zmluvy na tvare miesta a oboznámili predávajúcu (pravdepodobne myslela žalobkyňa na seba, čiže správne by malo byť kupujúcu - pozn. súdu) s reálnym užívacím stavom a teda odpredali jej pozemok v takom stave, v akom bol oplotený. Pri tejto ohliadke bola prítomná aj právna predchodkyňa žalovanej U. R. a otec žalobkyne A. V.. Vzhľadom na rozlohu požadovali účastníci zvýšenie kúpnej ceny z 1 000 000,-Sk na 1 250 000,-Sk. Nezrovnalosti nastali až potom, čo vlastníci nehnuteľnosti S. D. č. XXX/X (X. J.) a S. D. XXX/X (Y. V. B.) na strane druhej začali riešiť svoje problémy v súvislosti s hranicami pozemkov a snažili sa riešiť plot aj na parcele žalobkyne. Keďže jej právni predchodcovia užívali nerušene aj novovzniknutú parcelu S. D. XXX/X od roku 1970, čím nadobudli vlastnícke právo k nej na základe vydržania, žiadala žalobkyňa návrhu vyhovieť.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a vo veci nariadil pojednávanie.

Právny zástupca žalobkyne a žalobkyňa na pojednávaniach trvali na podanom návrhu z dôvodov v ňom uvedených. Žalobkyňa navyše uviedla, že parcelu S. D. XXX/X kupovala v domnení, že jej súčasťou je aj parcela, ktorá je predmetom súdneho sporu. K takejto domnienke ju viedla skutočnosť, že už od mala poznala pozemok a tento bol stále takýmto spôsobom ohraničený. Nikto z jej právnych predchodcov, ktorí jej parcelu predávali, ju neupozornili, že hranica kupovanej parcely je inde.

Právny zástupca žalovanej na pojednávaniach navrhol návrh zamietnuť. Namietol nesplnenie lehoty držby na vydržanie. Poukázal na to, že žalobkyňa kupovala nehnuteľnosti podľa stavu registra KN C, teda nemôže byť pravdou, že nevedela, čo kupuje.

Žalovaná s návrhom nesúhlasila, uviedla, že plot ktorý spomína žalobkyňa, bol postavený niekedy v roku 2000 kvôli ich psovi, aby nechodil po záhrade. Na hranici pozemkov S. D. XXX/X a XXX/X plot nikdy postavený nebol.

Súd vykonaným dokazovaním, najmä výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov Y. V. B., H. H. B., A. W., X. K., U. R., I. S., Q. F., X. J., S. W., A. V., X. K., oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a to listami vlastníctva č. XXXX a XXX pre k.ú. W. I., kópiou katastrálnej mapy z čl. 6, kúpnu zmluvou evidovanou pod číslom Y. XXX/XX zo dňa 15.4.1971, geometrickým plánom č. XXX-XXXX/XX, osvedčeniami o dedičstve D 640/96, Dnot 371/96
2C/99/2013

- 3 -

a 1D/292/2004, Dnot 180/04, informatívnu kópiu z mapy na čl. 24, fotografiami z čl. 35 a 143-145, protokolom o vytýčení hranice pozemku zo dňa 11.9.2013, kúpnu zmluvou zo dňa 6.6.2008 evidovanú pod č. B. XXX/XX, geometrickým plánom B. F. XX/XXXX, LV č. XXX z čl. 90, výpismi z pozemnoknižných zápisnic č. 615 a 1183 pre k.ú. W. I. (čl. 96 - 97) a ich kópiami (čl. 103-108), výkazom plôch z čl. 98-99, zväčšeninou geometrického plánu XXX-XXXX/XX, darovacou zmluvou zo dňa 6.10.1971 registrovanou pod č. Y. XXX/XX, snímkou z pozemkovej mapy (čl. 153), notárskou zápisnicou N 240/97, NZ 238/97 zo dňa 13.10.1997, geometrickým plánom Ing. S. XXX/XX zo dňa 20.5.1997, rozhodnutím Správy katastra v Starej Ľubovni č. X-182/2004 zo dňa 18.10.2004, rozhodnutím Správy katastra v Starej Ľubovni č. V 917/2009 zo dňa 24.9.2009, notárskou zápisnicou N 186/2009, NZ 29660/2009, NCRIs 30116/2009 zo dňa 3.9.2009, dedičskými spismi po neb. A. R. sp. zn. D 575/1991 a po neb. U. B., sp. zn. 1D/292/2004 vedenými tunajším súdom ustálil tento skutkový stav:

Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou parcely S. č. XXX/X, orná pôda o výmere 303 m² zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. W. I., ktorú spolu s parcelou S. XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 698 m² a rodinným domom súpisné číslo XXX postaveného na parcele S. XXX nadobudla od jej právnych predchodcov, a to od svojej matky X. K., rod. B., od svojich tiet Q. W., rod. B., U. R., rod. B. (matka žalovanej), I. S., rod. B. a uja H. H. B. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 1.7.2008 registrovanej na súčasnom Okresnom úrade, katastrálnom odbore pod č. V 796/08. Uvedení právni predchodcovia žalobkyne nadobudli spoluvlastnícke podiely k uvedeným nehnuteľnostiam v dedičskom konaní po ich nebohej mame (starej mame žalobkyne a žalovanej) U. B., rod. W. na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1D/292/2004, Dnot 180/04 zo dňa 16.6.2005.

U. B., rod W. nadobudla výlučné vlastníctvo k uvedeným pozemkom (S. XXX a XXX/X) na základe osvedčenia o vydržaní spísaného do notárskej zápisnice u JUDr. Dariny Ščesnej pod sp. zn. N 240/97, NZ 238/97 zo dňa 13.10.1997 a polovičný podiel k rodinnému domu súp. číslo XXX nadobudla v dedičskom konaní po svojom nebohom manželovi H. B., zomr. XX.XX.XXXX. Druhú polovicu uvedeného rodinného domu dedili po H. B. jeho deti, t.j. vyššie uvedená matka žalobkyne a jej tety a ujo, každý rovnakým dielom.

Žalovaná je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV XXX pre k.ú. W. I., a to rodinného domu súp. číslo XXX postaveného na parcele S. XXX/X a parcel S. XXX/X orná pôda o výmere 599 m² (ktorá susedí s parcelou žalobkyne XXX/X) a parcely S. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 318 m², a to v podieloch 1/4 a 3/4, čiže v súčte podielovou je de facto výlučnou vlastníčkou uvedených nehnuteľností. Žalovaná spoluvlastnícky podiel k uvedeným nehnuteľnostiam vo výške 1/4 získala v dedičskom konaní po svojom nebohom otcovi A. R. a spoluvlastnícky podiel vo výške 3/4 získala na základe darovacej zmluvy spísanej dňa 3.9.2009 do notárskej zápisnice u JUDr. Dariny Ščesnej, a to v rozsahu 2/4 od svojej matky U. R. (ktorá je zároveň tetou žalobkyne) a v rozsahu 1/4 od svojej sestry P. Q..

2C/99/2013

- 4 -

Starí rodičia účastníčok konania, H. B. a U. B., kúpnu zmluvou zo dňa 15.4.1971, evidovanou pod číslom Y. XXX/XX, kúpili od U. S., rod. O. a Y. Z. parcelu zakreslenú v geometrickom pláne č. XXX-XXXX-XX zo dňa 14.12.1970 ako parcelu XXXX/X o výmere 761 m², ktorá pozostávala z dielu „f“ vytvorenej z parcely mpč. XXXX o výmere 416 m² a z dielu „g“ vytvorenej z parcely mpč. XXXX/X o výmere 345 m². Následne starí rodičia účastníčok konania darovacou zmluvou zo dňa 6.10.1971 registrovanou pod č. Y. XXX/XX darovali nadobudnutú parcelu XXXX/X svojej dcére U. R. (matke žalovanej) a jej manželovi A. R.. Podľa vyjadrenie Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálneho odboru zo dňa 16.4.2014 (čl. 88) parcela S. XXX/X bola vytvorená geometrickým plánom XXX-XXXX-XX a zodpovedá parcelám mpč. XXXX/X a časti mpč. XXXX podľa kúpnej zmluvy RI XXX/XX.

V konaní súd vypočul viacero svedkov ktorý sa vyjadrili jednak k otázke existencie samotného plota medzi parcelami S. č. XXX/X a XXX/X, či tento plot tvoril hranicu ako aj k otázke užívania novovytvorenej parcely S. XXX/X.

Na základe takto ustáleného skutkového stav súd právne uzatvára:

Podľa § 80 písm. c/ OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia možno uplatniť pozitívne alebo negatívne určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Tento záujem bude spravidla daný v prípade, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie navrhovateľa bez takéhoto určenia bolo neisté.

Žalobkyňa ako pán sporu (dominus litis) príslušnou žalobou zároveň určuje medze, v rámci ktorých súd mal poskytnúť ochranu jej právam a právam chráneným záujmom.

Žalobkyňa existenciu naliehavého právneho záujmu odôvodnil potrebou zosúladiť dlhoročný užívaci stav so zápisom do katastra nehnuteľností.

Podľa Čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

2C/99/2013

- 5 -

Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1 Obč. zák. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 130 ods. 1 Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 868 Obč. zák. pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 872 ods. 6 Obč. zák. ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

Právne posúdenie vecí:

Súd po vykonanom dokazovaní, po zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti v súlade s citovanou právnou úpravou dospel k názoru, že návrhu tak ho podala žalobkyňa nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k parcele S. č. XXX/X orná pôda o výmere 158 m², ktorá bola vytvorená odčlenením od existujúcej parcely S. č. XXX/X vo vlastníctve žalovanej, ktorú mala žalobkyňa získať vydržaním.

Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege), pri splnení zákonom požadovaných predpokladov.

Prvým predpokladom je, že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania. Druhým je, že držba musí byť oprávnená. Oprávnená držba je faktické ovládanie veci s vôľou nakladať s vecou ako so svojou, pričom držiteľ musí byť dobromyseľný v tom, že vec držiteľovi patrí. Okolnosť, z ktorej možno usudzovať dobromyseľnosť, musí v spore preukázať držiteľ veci, je to okolnosť svedčiaca o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci. Vlastník musí preukázať platný právny dôvod nadobudnutia vlastníctva. Tretím a posledným predpokladom vydržania je nepretržité uplynutie zákonom stanovenej doby.

Základnou spornou otázkou v tomto súdnom spore bol užívací stav k novovytvorenej parcele S. XXX/X, teda či túto parcelu užívali jej právni predchodcovia, ako tvrdila žalobkyňa, čiže jej starí rodičia a po ich smrti jej matka, tety a ujo, ktorí jej predali vyššie

2C/99/2013

- 6 -

uvedené nehnuteľnosti v roku 2008 a sú splnené podmienky na vydržanie, alebo či táto parcela je súčasťou parcely S. XXX/X (z ktorej bola aj geometrickým plánom odčlenená), ktorú v súčasnosti vlastní žalovaná a ktorú darovali rodičom žalovanej starí rodičia účastníčok konania. V súvislosti s touto otázkou

sa zároveň riešila otázka aj otázka či medzi parcelami S. XXX/X a XXX/X bol postavený plot a či tento bol postavený na hranici týchto pozemkov.

Pokiaľ ide o otázku plota, väčšina svedkov sa vyjadrila v tom smere, že plot medzi parcely S. XXX/X a XXX/X bol, žiaden zo svedkov tvrdiacich existenciu plota však nevedel s určitosťou potvrdiť, či išlo o plot, ktorý by tvoril vlastnícku hranicu medzi uvedenými parcelami.

Svedok V. B., ktorý je susedom účastníčok konania a býva v susedstve od roku 1978, čiže mohol každodenne vidieť situáciu na susedných pozemkoch uviedol, že plot slúžil len ako zábrana pred prechodom oviec.

Súčasný plot, ako vyplýva z fotografií doložených do spisu, bol postavený až niekedy po roku 2000 (výpovede svedka V. B., A. W., X. K.) kvôli psovi rodiny žalovanej.

Podobne svedecké výpovede týkajúce sa užívacieho stavu nehnuteľnosti S. XXX/X sa rozchádzali. Kým svedkovia V. B. (sused účastníčok), H. H. B. (ujo účastníčok), A. W. (bratranec účastníčok), U. R. (matka žalovanej) tvrdili, že sporný pozemok užívali rodičia žalovanej, resp. jej matka, svedkovia X. K. (otec žalobkyne), X. K. (matka žalobkyne), I. S. (teta účastníčok), Q. F. (susedka účastníčok), X. J. (susedka účastníčok), S. W. (bratranec účastníčok) tvrdili, že po súčasný plot užívali pozemok starí rodičia účastníčok konania.

Je prirodzené, že najbližší príbuzní účastníčok konania (t.j. rodičia) sa vo svojich svedeckých výpovediach priklonili na stranu svojho dieťaťa. Ani z výpovedí širšej rodiny a susedov účastníčok konania však nie je možné jednoznačne ustáliť užívací stav spornej parcely a hranicu, po ktorú užívali spornú parcelu starí rodičia účastníčok konania (ako právni predchodcovia žalobkyne), resp. z druhej strany rodičia žalovanej.

Súd preto musel vychádzať z objektívnych skutočností, ktoré mal k dispozícii. Podstatnými okolnosťami, z ktorých súd vzhľadom na rozpory vo svedeckých výpovediach vychádzal, boli dve skutočnosti, a to zo skutočnosť, že parcely, ktoré žalobkyňa kupovala od svojich právnych predchodcov (medzi inými aj od matky žalovanej), boli parcelami registra KN C, ako aj z osvedčenia vlastníckeho práva zo strany starej matky účastníčok konania.

V kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a jej právnymi predchodcami boli jasne vymedzené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tejto kúpnej zmluvy.

V zmysle § 70 ods. 1 katastrálneho zákona (zák. č. 162/1995 Z.z.) údaje katastra uvedené v § 7, čiže okrem iného geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností, parcelné čísla, údaje o parcelách registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape a druhy a výmery pozemkov, sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Z výpovedí jednotlivých svedkov pritom nepriamo vyplynulo, že zmluvu s najväčšou pravdepodobnosťou pripravovala sama žalobkyňa (žijúci účastníci zmluvy uviedli, že oni zmluvu nepripravovali). Z katastra

2C/99/2013

- 7 -

nehnuteľnosti a katastrálnej mapy teda muselo byť žalobkyňi zrejmé, ktoré nehnuteľnosti kupuje, resp. v prípade pochybností si tieto mohla dať zmerať.

Dobu dobromyseľného užívania nehnuteľnosti (v danom prípade parcely S. D. XXX/X) právnymi predchodcami žalobkyne by bolo možné započítať do doby vydržania vlastníckeho práva, ak by boli splnené aj ďalšie, vyššie uvedené podmienky vydržania. V tomto smere však súd poukazuje na notársku zápisnicu N 240/97, NZ 238/97 zo dňa 13.10.1997 spísanú na Notárskom úrade JUDr. Ščensnej, do ktorej na podnet U. B., starej matky účastníčok konania, bolo spísané osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva k parcelám S. D. XXX, zastavané plochy vo výmere 694 m² a S. D. XXX/X orná pôda o výmere 353 m² v k.ú. W. I.. K tomuto osvedčeniu bol vypracovaný geometrický plán Ing. S. č. XXX/XX zo dňa 20.5.1997, z ktorého je zrejmé, z akých častí sa tieto parcely vytvorili. Z výmer v tomto geometrickom pláne je pritom zrejmé, že výmera parcely S. D. XXX/X bola určená nesprávne, keďže táto v skutočnosti mohla mať okolo 305 m² (diel 6 - 20 m x 4,15 m, diely 8 a 10 spolu - 8,50 m x cca 26,50 m - od parcely S. D. XXX/X mal diel 10 dĺžku 26,50 m, medzi dielmi 6 a 8 uvedeného geometrického plánu bola táto dĺžka kratšia). Uvedená nesprávnosť bola následne opravená rozhodnutím Správy katastra v

Starej Ľubovni č. X - 182/2004 zo dňa 18.10.2004, ktorým zároveň bola opravená aj výmera parcely S. D. XXX na 698 m² (k tejto parcele teda pribudli 4 m²). Z porovnania polohy a hraníc okolitých parciel z geometrického plánu Ing. S. a kópie katastrálnej mapy predloženej žalobkyňou spolu s návrhom je možné zistiť, že hranice parciel vo vlastníctve účastníčok konania a okolitých parciel sa od roku 1997 nemenili.

Samotná stará matka účastníčok konania osvedčením spísaným v roku 1997 de facto vymedzila nehnuteľnosti, ktoré užívala a ktoré považovala za svoje vlastníctvo. Hranica medzi parcelami S. D. XXX/X a XXX/X sa odvtedy nemenila. Pozemok zodpovedajúci novovytvorenej parcele S. D. XXX/X si stará matka účastníčok neosvedčila, z čoho je možné vyvodiť, že sa nepovažovala za jej vlastníčku, v opačnom prípade by do osvedčenia zahrnula aj tento pozemok.

Na základe uvedených skutočností súd uzavrel, že nedošlo k splneniu podmienok na vydržanie vlastníckeho práva k parcele S. D. XXX/X zo strany žalobkyne, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

K veci samej súd ešte považuje za potrebné uviesť, že parcela S. D. XXX/X bola od roku 1997 vo vlastníctve starej matky účastníčok konania, ktorú počas života užívala so svojim manželom, kým susediaca parcela S. D. XXX/X bola vo vlastníctve matky žalovanej, teda dcéry starých rodičov účastníčok konania a jej manžela, ktorú im darovali starí rodičia, účastníčok konania. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, nie je možné jednoznačne určiť, že by do smrti starého otca účastníčok konania bola medzi týmito parcelami pevná hranica presne oddeľujúca uvedené pozemky (ak bol medzi parcelami postavený plot, o ktorom sa viacerí svedkovia zmienili, išlo o nižší plot, ktorý nemusel slúžiť ako hranica medzi pozemkami, resp. nemusel byť umiestnený presne na hranici pozemkov), čiže sa mohlo stať (aj vzhľadom na uvedené rodinné vzťahy a darovanie pozemku rodičmi dcére a jej manželovi), že časť parcely S. D. XXX/X, ktorá vlastnícky patrila rodičom žalovanej, užívali aj starí rodičia účastníčok konania, čo mohlo vzbudiť dojem, že im táto časť pozemku patrí.

2C/99/2013

- 8 -

Len užívanie určitého pozemku však nestačí na nadobudnutie vlastníckeho práva (chýba titul).

Ako už bolo uvedené vyššie, samotná stará matka účastníčok konania osvedčením o vydržaní v roku 1997 nežiadala určiť vlastnícke práva aj k pozemku zodpovedajúcemu novovytvorenej parcele S. D. XXX/X.

Je pravdou, že matka žalovanej, príp. samotná žalovaná mohla upozorniť žalobkyňu na skutočnosť, že robí terénne úpravy a sadí stromy na pozemku vlastnícky patriacom žalovanej, čo neurobila a čo naznačuje tomu, že sama matka žalovanej si neuviedomovala presne hranicu svojho, resp. vlastníctva svojej dcéry - žalovanej. Avšak táto skutočnosť nezbavujú žalovanú jej vlastníctva a nespôsobuje nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v prospech žalobkyne.

Z geometrického plánu XXX-XXXX/XX, jeho zväčšeniny a snímky z pozemkovej mapy (čl. 151-153) jednoznačne vyplýva, že parcela mpč. XXXX/X darovaná rodičom žalovanej mala pravdepodobne väčšiu výmeru, ako bolo udané v kúpnej zmluve, teda nie 761 m², ale cca 888 m² (z jednej strany dĺžka predstavovala 57,60 m a z druhej strany 58,40 m, čiže priemerná dĺžka parcely bola cca 58 m a šírka bola 15,30 m), čo zhruba zodpovedá súčtu parciel S. D. XXX/X a XXX/X v súčasnosti vo vlastníctve žalovanej a predtým jej rodičov a tiež skutočnosť, že parcely mpč. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X mali na konci spoločnú hranicu, podobne ako hranice parciel v súčasnosti vedených ako S. D. XXX/X, XXX/X a XXX/X. Ak starí rodičia účastníčok konania darovali rodičom žalovanej pozemok mpč. XXXX/X, museli si byť vedomí, pokiaľ tento pozemok siaha, čo sa premietlo aj do spomínaného osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva spísaného starou matkou účastníčok konania.

Právny zástupca žalobkyne navrhol doplniť dokazovanie vykonaním znaleckého dokazovania, ohliadkou na mieste samom za prítomnosti znalca a svedkov. Súd má za to, že vzhľadom na predmet konania - určenie vlastníckeho práva vydržaním a dôkazy, ktoré už v konaní boli vykonané, návrhy právneho zástupcu žalobkyne nie sú spôsobilé preukázať základné atribúty nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním (dobromyseľnosť a vydržaciú lehotu), preto ich súd ako neefektívne, predlžujúce súdne konanie zamietol.

Z uvedených dôvodov, keďže nebola preukázaná základná podmienka nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním žalobkyňou, resp. jej právnymi predchodcami k parcele S.-D. XXX/X, t.j. dobromyseľnosť súd návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodne súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu, ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu

2C/99/2013

- 9 -

považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zmenám,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona: ak ide o rozhodnutie o výchovu maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.